woiwad talliſel aial wasto piddada, ſeſt et tuul kui ka wihma nende peäle käib. Agga kellel rammo on maia ehhitada, ſe tehko enneſele nelli kantlikkud puud laudadeſt, kelle pitkus 1 ½ künairt on. Kes need puud tahhab prukida, ſe peab need liitmisſed heästi kokkoliitma, nenda et kerbned, ömblikud ja teiſed massakad ei saa ſisſe. Needſinnatſed puud on ſelle pärraſt wägga head, et nemmad körged on, et nemmad wägga kasſinad on, mis linnud armastawad, ning ſiis ei olle ühtegid karta, et tuul ehk wihma peaks kahjo teggema, ſepärraſt et nemmad warjul ſeiswad.

Kes linnopu tahhab osta, mis on temma kohhus tähhele panna?

Kes linnopu tahhab osta, ſe peab järrele waatma, eks kange perre ſeäl on ning kas rohkeste toidus leida on. Ei peab ſe ostia ka niſuggusſed wõtma, kes parrama karja ma peäl on olnud, kui ſeäl on, kuhho ta neid wiib. Seſt tundwad neminad pudo, ſiis tüddiwad nemmad tõõd tehha, jäwad laiſaks ja pu lähheb raisko.

Mis ſiis tehha, kui perre rammoto ja paljo neiſt ſurnud on?

Siis ei olle parrem nou, et agga kewwadel ſelle pu ſeeſt, kellel kangem perre on, üks hulk woetakſe wälja ja pannakſe teiſel ſisſe, kellel tarwis on. Seſamma pu peab agga kinnimatterud ſaama kaks ehk kolm päwa, et nemmad teine teiſega ſaawad willund.

Kui agga emma ſurnud on, mis ſiis tehha?

Sel perremehhel, kellel üks teine emma paigale on, ei olle wigga ühtegit, ſeſt ta annab ſedda jälle aſſeniele. Agga kui ſe ep olle, ſiis woetakſe kerjekesſed, kus poiad ſees on, ja pannakſe pu ſisſe, ſiis nemmad auduwad isſe enneſe emma wälja.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1787, lk. 18